

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02274/21-7

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES [obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen nařízení (EU) 2016/679], vydává dne 14. května 2021 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

Společnost
(dále také jen „společnost “),

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některé z práv subjektů údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679 nebo hlavy II, kterého se, jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že bezodkladně a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí žádosti neinformovala subjekt údajů o tom, že nepřijmula opatření, o něž subjekt údajů požádal, jakož i o důvodech nepřijetí opatření a o možnosti podat stížnost u dozorového úřadu a žádat soudní ochranu,
čímž porušila čl. 12 bod 4 nařízení (EU) 2016/679,
- II. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s čl. 83 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

pokuta ve výši 20.000 Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je spisový materiál sp. zn. UOOU-04746/20.

Dne 4. listopadu 2020 byla Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán“) doručena stížnost (čj. UOOU-04746/20-1) týkající se nezrušení pracovní e-mailové schránky bývalým zaměstnavatelem, společností [REDAKCE]. Stěžovatel uvedl, že jeho pracovní poměr skončil ke dni 31. srpna 2020 a že nejprve byla jeho pracovní e-mailová schránka zrušena, nicméně byla opětovně založena. Dále uvedl, že vyzval jednatele společnosti [REDAKCE] a ředitele společnosti [REDAKCE] k nápravě této situace, a tedy ke zrušení jeho e-mailového účtu (viz e-mailová komunikace ze dne 30. října 2020 a 3. listopadu 2020 – čj. UOOU-04746/20-1). Dle tvrzení stěžovatele společnost [REDAKCE] na jeho výzvy žádným způsobem nereagovala.

Správní orgán zaslal dne 2. prosince 2020 společnosti [REDAKCE] upozornění na možné porušení povinností při zpracování osobních údajů (viz čj. UOOU-04746/20-3). V tomto přípisu uvedl, že „*Skončí-li pracovní vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, je zaměstnavatel povinen zrušit pracovní e-mailovou schránku bývalého zaměstnance. Možné a vhodné je však po nějakou odůvodněnou dobu nastavit automaticky odesílané sdělení o trvalé nepřítomnosti zaměstnance a novém e-mailovém spojení. K dalšímu zpracování e-mailového kontaktu již zaměstnavatel nemá právní důvod.*“ Správní orgán též vyzval společnost [REDAKCE] k tomu, aby zajistila soulad zpracování osobních údajů s nařízením (EU) 2016/679, tj. zejména aby zrušila předmětnou pracovní e-mailovou schránku. K dané záležitosti se společnost [REDAKCE] měla vyjádřit do 15. prosince 2020.

Dne 16. prosince 2020 obdržel správní orgán vyjádření společnosti [REDAKCE] (viz čj. UOOU-04746/20-5). Společnost [REDAKCE] zde uvedla, že neprovozuje aktivně e-mailovou schránku stěžovatele a že „*Za účelem zamezení ztrát na straně společnosti, a to po dobu nezbytně nutnou, je e-mail ve znění [REDAKCE] využit pouze pasivně, a to pro příjem zpráv, které mohou být pro společnost klíčové.*“ Dále také sdělila, že celou záležitost konzultovala s advokátní kanceláří a že je přesvědčena, že svým postupem neporušuje práva bývalého zaměstnance a ani článek 58 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679. Závěrem společnost [REDAKCE] napsala, že „***V tomto smyslu nepovažujeme za nezbytné nyní reagovat na stížnost pana ... konkrétními kroky.***“

Správní orgán dne 21. dubna 2021 ověřil, zda společnost [REDAKCE] předmětný e-mail stále aktivně používá a zda došlo nebo nedošlo k jeho zrušení (viz čj. UOOU-04746/20-10), když zaslal na předmětný e-mail dotaz na spolupráci. Odpovědi se mu nedostalo, nicméně je třeba uvést, že z předmětného e-mailu správní orgán neobdržel žádnou automatickou odpověď o trvalé nepřítomnosti stěžovatele a o novém e-mailovém spojení. Z tohoto důvodu zaslal správní orgán příslušnému inspektorátu práce podnět s tím, že má podezření na porušování pracovně-právních předpisů společností [REDAKCE] a to s ohledem na § 316 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (viz čj. UOOU-04746/20-11).

Podle čl. 12 bod 4 nařízení (EU) 2016/679 jsou správci osobních údajů povinni informovat subjekt údajů, který je požádal, o důvodech nepřijetí opatření požadovaných subjektem údajů, jakož i o možnosti podat stížnost u dozorového úřadu a žádat soudní ochranu. Článek 17 nařízení (EU) 2016/679 pak stanoví, že „Subjekt údajů má právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, pokud je splněn jeden z těchto důvodů: a) osobní údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány...“ Správní orgán má za prokázané, že stěžovatel v souladu s článkem 17 nařízení (EU) 2016/679 uplatnil své právo u společnosti [redacted], tedy právo na výmaz, resp. zrušení jeho pracovní e-mailové adresy (viz čj. UOOU-04746/20-1), kdy se bezpochyby jednalo o osobní údaj, který se ho týkal. Dále má správní orgán za prokázané, že společnost [redacted] postupovala v rozporu s čl. 12 bod 4 nařízení (EU) 2016/679, když na žádost stěžovatele (subjektu údajů) žádným způsobem nereagovala, natož bezodkladně či ve lhůtě do jednoho měsíce od přijetí žádosti. Nadto, společnost [redacted] sama správnímu orgánu sdělila, že nepovažuje za nezbytné na žádost stěžovatele reagovat konkrétními kroky (viz čj. UOOU-04746/20-5).

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se při rozhodování o uložení sankce a její výši přihlédne zejména k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, k povaze, rozsahu a účelu dotčeného zpracování, k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která jim byla způsobena, a k dalším okolnostem porušení stanoveným v tomto článku. Správní orgán při uložení sankce přihlédl jako k přitěžující okolnosti k tomu, že míra spolupráce se správním orgánem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích následků v souladu s článkem 83 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 absentovala. Správní orgán upozornil obviněnou na možné porušení povinností při zpracování osobních údajů (viz čj. UOOU-04746/20-3), obviněná však trvala na stanovisku, že žádná ustanovení dle nařízení (EU) 2016/679 neporušuje (viz čj. UOOU-04746/20-5), avšak porušila čl. 12 bod 4 nařízení (EU) 2016/679, neboť na žádost subjektů údajů (stěžovatele) žádným způsobem nereagovala, k čemuž se sama i de facto přiznala (viz čj. UOOU-04746/20-5). Po souhrnném zhodnocení všech okolností byla pokuta uložena při samé dolní hranici, kterou nařízení (EU) stanoví a která činí 20 000 000 eur.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v čl. 12 bod 4 nařízení (EU) 2016/679, tedy povinnost informovat subjekt údajů, který ji požádal, o důvodech nepřijetí opatření požadovaných subjektem údajů, jakož i o možnosti podat stížnost u dozorového úřadu dle čl. 77 nařízení (EU) 2016/679 a žádat soudní ochranu dle čl. 79 nařízení (EU) 2016/679, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha 14. května 2021

otisk
úředního
razítka

Mgr. Eva Cupáková
vedoucí oddělení kontroly soukromého sektoru
(podepsáno elektronicky)